نگاه

نبرد خلیفه و تزار در سوریه

جمال دانشمند

● ورود تحولات سوریه به آخرین پنل‌های سرنوشت سازش در چند روز گذشته، صورت‌بندی‌های جدیدی را به نمایش گذاشت که با رویه معمول جنگ‌های نیابتی متفاوت بود. سرمایه‌گذاری چند ساله دولت ترکیه بر جنبش‌های اسلامی و مسلح چند ملیتی نه‌تنها مورد استقبال جامعه جهانی قرار نگرفت، بلکه ترس از قدرت‌گیری گروه‌های تروریستی، جامعه جهانی را در تصمیم مبتنی‌بر نبود بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه در قدرت دچار تردید کرده است.

تردیدی که ازسوی حامیان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای بشار اسد مغتنم شمرده شده و با جدیت و جزمیت بی‌نظیری سعی در تحمیل ابقای نظام فعلی به‌هرنحو ممکن شده است. با کناره‌گیری و حذف رقیبان کوچک‌تر و متکثر تحولات سیاسی سوریه، این‌بار نوبت دانه‌درشت‌های میدان‌داری نظامی و ژئوپلیتیک است که دست از استتار در چارچوب تلاش‌های دیپلماتیک و سازماندهی پشت صحنه گروه‌های نیابتی برداشته و رأسا جایگاه و موقعیت در چانه‌زنی‌های آتی را با تثبیت موقعیت نظامی خویش تعیین کنند.

تنش‌های چند روز اخیر ارتش ترکیه با ارتش روسیه بی‌شباهت به جنگ‌های یک قرن پیش دولت عثمانی و روسیه تزاری نیست. مضاف بر سمپاتی ایدئولوژیکی که هر دو حزب و هر دو رئیس‌جمهور به گذشته امپراتوری‌های‌شان دارند، اما مجموعه‌ای از شرایط تاریخی، جغرافیایی و سیاسی، تزار را در وضعیتی بهتر از سلطان قرار داده است.

اردوغان که محبوبیت ملی‌اش به پایین‌ترین میزان از زمان به‌قدرت‌رسیدنش رسیده است و حتی موجودیت فعلی خویش را مدیون تهییج و تداوم وضعیت بحرانی و جنگی می‌داند، با مشکلات عدیده‌ای در داخل مواجه است؛ از رکود اقتصادی تا توسل به توریسم و بحران حل‌نشده کردستان که به بخش‌های عراق و سوریه هم تعمیم داده‌شده و عملا بخشی از توان نظامی و روانی اجتماعی دولت ترک را درگیر کرده است تا افول گفتمان اسلام لیبرال در ترکیه و حتی عدول اردوغان از چنین گفتمانی و نارضایتی و فشار سنگین اپوزیسیون از ماجراجویی‌های او و شکست‌های سنگین انتخاباتی در شهرهای بزرگ ترکیه و دورشدن از خط‌قرمزهای آمریکا و ناتو در جریان خرید تسلیحاتی اس-۴۰۰ و انشعاب چهره‌های شاخص درون‌حزبی، همگی مشکلاتی هستند که بر دوش سلطان سنگینی کرده و وضعیت او را در شرایطی سخت منگنه کرده است.

در جناح مقابل، تزار با خاطر آسوده‌تری در حال عرض اندام نظامی و به‌تبع آن سیاسی در منطقه است. از آن مشکلات و تنش‌های سیاسی و اقتصادی که در اواخر سده نوزدهم و اوایل قرن بیستم روسیه مشهود بود، خبری نیست و حتی میراث نظامی قطب کمونیستی به دست‌مایه عظیمی برای ریسک‌پذیری پوتین مبدل شده و او در قامتی همسان با پطرکبیر در افکار عمومی روسیه ظاهر می‌شود. افکار عمومی هم با او به عنوان امپراتوری‌ای برخورد می‌کند که جامه عمل بر رؤیاهای ناسیونالیستی روس‌تبارها می‌کشد.

حتی جغرافیای محل مناقشه نیز به نوع دیگری گویای این برتری موقعیت تزار به نسبت خلیفه است. ارتش سوریه که با آتش‌بار هوایی و راکتی روسیه اسکورت می‌شود، تقریبا دو، سوم جغرافیای سوریه را تحت پوشش دارد و اگر جغرافیای مورد تحکم کوردها را هم در نظر بگیریم، سرزمین دست‌وپاگیری در دستان سلطان و متحدانش باقی نمانده است.

جنگ ادلب در حقیقت آخرین سنگر نبرد اردوغان در سوریه است. اهمیت سیاسی نظامی این سنگر بسی بیشتر و گسترده‌تر از جغرافیای این شهر و حتی کشور خواهد بود و تبعات شکست یا پیروزی در این سنگر، موقعیت سیاسی اردوغان در آینده ترکیه را به شدیدترین نحو ممکن تحت‌الشعاع قرار خواهد داد.

هر گونه عقب‌نشینی از این سنگر سبب فوران نارضایتی داخلی و عقب‌نشینی‌های دامنه‌داری علیه او خواهد شد. از سوی دیگر، ماندن در ادلب بدین معناست که ممکن است دولت ترک به جنگی بدون اعلان با تزار وارد شود. در چنین شرایطی و با توجه به تصمیمات چند روز اخیر دولت ترکیه به نظر می‌رسد که سلطان بیشتر از آنکه اهل مسامحه باشد، در فکر انتحار است و راه برگشت از سوریه را قابل هضم نمی‌یابد.

از همین‌رو شاید توسل به کارت مهاجران به عنوان اهرم فشار به ناتو و التماس به ایالات متحده، به‌صورت موقت به سازش با مسکو منجر شود اما در بازه زمانی نه‌چندان دور به همان سرنوشت توافق سوچی دچار می‌شود و در واقع سلطان قافیه منظومه سوریه را باخته است.

رئیس‌جمهور عراق برای معرفی نخست‌وزیر جدید ۱۵ روز فرصت دارد

بازگشت به نقطه صفر

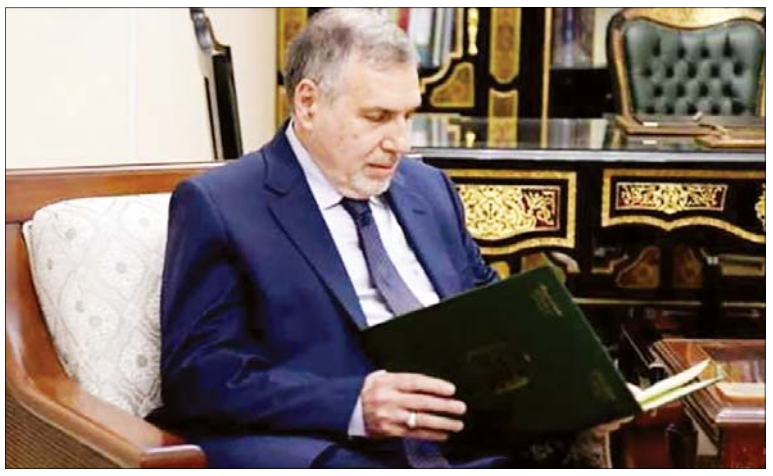

۳۲ روز پس از معرفی محمد توفیق علاوی به‌عنوان نخست‌وزیر عراق از سوی رئیس‌جمهور این کشور، در حالی که همه منتظر رأی اعتماد مجلس به او و کابینه‌اش بودند، علاوی از کاندیداتوری برای این سمت کناره‌گیری و اعضای پارلمان منشق عراق را به مانع‌تراشی برای تشکیل دولت و تلاش برای تداوم خلأ قدرت در عراق متهم کرد.علاوی روز یکشنبه تصمیم خود برای کناره‌گیری از کاندیداتوری پست نخست‌وزیری را چند ساعت پس از آن اعلام کرد که مجلس عراق در این هفته برای دومین بار در صدور رأی اعتماد به دولت جدید این کشور ناکام ماند. این اتفاق در حالی از سوی نمایندگان مجلس عراق رخ داده که بغداد از اکتبر سال گذشته شاهد اعتراض‌هایی گسترده علیه ساختار سیاسی است؛ اعتراض‌هایی که عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر پیشین عراق را مجبور به کناره‌گیری کرده بود. علاوی در نامه کناره‌گیری خود خطاب به برهم صالح، رئیس‌جمهور عراق نوشته است: «من تمامی راه‌های ممکن را برای نجات کشورمان از ورود به دوره‌ای مبهم و حل مشکلات موجود امتحان کردم، اما در جریان مذاکرات، به مسائلی برخوردم که هیچ ارتباطی با منافع کشور نداشتند». نامزد پست نخست‌وزیری عراق در بخش دیگری از این نامه سرگشاده به گروه‌هایی اشاره کرده که «بدون هیچ توجهی به مسائل ملی و خون شهدای اعتراض‌ها»، دنبال منافع خود هستند.از زمان آغاز اعتراض‌های ضدحکومتی در عراق از ماه اکتبر تاکنون، بیش از ۵۰۰ عراقی جان خود را از دست داده و ۳۰ هزار نفر در جریان این اعتراض‌ها زخمی شده‌اند. این در حالی است که گروه‌های حقوق‌بشری، نیروهای امنیتی را به استفاده از فشار علیه معترضان متهم می‌کنند. کناره‌گیری علاوی یک ماه بعد از معرفی او به‌عنوان گزینه نخست‌وزیری و دو ماه پس از استعفای عبدالمهدی، عراق را وارد دوره‌ای از بی‌ثباتی گسترده و ابهام علاوه بر خلأ قدرت می‌کند. این در حالی است که برهم صالح، رئیس‌جمهوری عراق، باید در ۱۵ روز آینده مذاکراتش را برای انتخاب گزینه جدید نخست‌وزیری آغاز کند، اما اگر عبدالمهدی که بعد از استعفایش به‌عنوان سرپرست دولت به کارش ادامه داده، دیگر نپذیرد در این نقش بماند، عراق این دوران را بدون نخست‌وزیر طی خواهد کرد. اواخر روز یکشنبه، عبدالمهدی با انتشار بیانیه‌ای، گزارش‌ها درباره ماندنش در دولت را رد و اعلام کرد به‌زودی تصمیمش را برای ماندن یا رفتن اعلام می‌کند. روز یکشنبه آخرین مهلت پارلمان عراق برای دادن رأی اعتماد به علاوی و کابینه‌اش بود. روزهای پیش از جلسه روز یکشنبه، پارلمان عراق پر از درگیری میان علاوی و اصرارش برای انتخاب وزرا از سوی خودش با سایر گروه‌های سیاسی عراق بود. تلاش علاوی برای تشکیل دولتی مستقل، باعث اعتراض احزاب به‌ویژه گروه‌های کُرد و سنی پارلمان و در نهایت تهدید برای بایکوت‌کردن جلسه رأی اعتماد شد. برخی تحلیلگران معتقدند علاوی تلاش داشته کابینه‌ای مستقل و تکنوکرات تشکیل دهد تا شاید بتواند به برخی از درخواست‌های معترضان رسیدگی و برخی از موارد قانونی را در این کشور اصلاح کند. بااین‌حال، به‌طور قطع تشکیل چنین کابینه‌ای حرکتی خلاف ساختار سیاسی ۱۷ساله عراق قلمداد می‌شود؛ ساختاری که به‌شدت مبتنی بر احزاب مذهبی و قومی است.

معضل جانشینی

معترضان ضدحکومتی عراق که خواهان پایان‌دادن به فساد و بهبود وضعیت اقتصادی این کشور هستند، پیش‌تر انتخاب علاوی را برای سمت نخست‌وزیری رد کرده بودند؛ چراکه او را خلاف خواسته اصلی خود در اعتراضات و بسیار نزدیک به ساختار موجود سیاسی می‌دانستند. معترضان در مقابل از علا الرکابی، داروسازی که در اعتراض‌های ناصریه به فعالی برجسته تبدیل شد، حمایت می‌کنند. بااین‌حال به گفته منابع سیاسی، صالح این بار هم قصد ندارد الرکابی را برای پست نخست‌وزیری معرفی کند و به گفته آنان، او این بار گزینه مصطفی الکاظمی را دقیق‌تر بررسی می‌کند. الکاظمی از افرادی است که پیش‌تر نیز نامش به‌عنوان گزینه نخست‌وزیری در رسانه‌ها مطرح شده بود. به‌هرحال، جانشین علاوی وظایف هولناکی را بر عهده دارد؛ آشتی دولت و آشتی احزاب و گروه‌هایی که با هم در مسئله ایران و آمریکا اختلاف‌نظر دارند، تنها دو نمونه از کارهای بسیار دشواری است که او باید به آنها رسیدگی کند. جدای از آن، به نظر می‌رسد برخی احزاب سیاسی تا امتیازات مدنظر خود را دریافت نکنند، از هیچ نامزدی حمایت نخواهند کرد. انتظار می‌رود احزاب کُرد مجلس عراق تا زمانی که از سهمشان از بودجه دولت و درآمدهای نفتی عراق اطمینان پیدا نکنند، از هیچ‌کس حمایت نکنند. علاوه بر این، احزاب سنی و کُرد علیه گروه‌های شیعی پارلمان در ماجرای خروج پنج‌هزارو ۲۰۰ سرباز آمریکایی از عراق متحد شده‌اند. با این تفاسیر، به نظر نمی‌رسد اتفاقی غیر از برگزاری انتخابات زودهنگام عراق را از این بن‌بست سیاسی خارج کند.

واکنش معترضان

درحالی‌که تحلیلگران بسیاری از شرایط سیاسی عراق ابراز نگرانی کرده‌اند، بسیاری از معترضان عراقی پس از کناره‌گیری علاوی به جشن و پایکوبی پرداختند. این معترضان معتقدند این تصمیم در نتیجه فشاری است که نه گروه‌های سیاسی، بلکه آنها بر ساختار وارد کرده‌اند؛ «ما اول عبدالمهدی را کنار زدیم، حالا هم علاوی را». بااین‌حال همین معترضان می‌دانند که احزاب سیاسی که از قضا به علاوی رأی اعتماد ندادند، همان‌هایی هستند که تنها منافع خودشان را دنبال می‌کنند. برخی از این گروه‌ها هم معتقدند کناره‌گیری علاوی به این دلایل بوده که تلاش او برای نزدیک‌کردن منافع سیاست‌مداران و معترضان ناکام مانده است.

اکنون پنج ماه از به خیابان آمدن عراقی‌ها و آغاز اعتراض‌شان به فساد سیاسی، بی‌کاری و خدمات ضعیف می‌گذرد؛ درحال‌حاضر عراق با چالش‌های دیگری در حوزه‌های اقتصادی و امنیتی و در تازه‌ترین تحولات با چالش کرونا مواجه است؛ ویروسی که تاکنون ۱۹ نفر را در این کشور درگیر کرده است و ناکارآمدی سیستم درمانی عراق آن را تشدید می‌کند.

تکلیف یک‌سوم آرای نیابتی دموکرات‌ها امروز روشن می‌شود

سه‌شنبه بزرگ سندرز

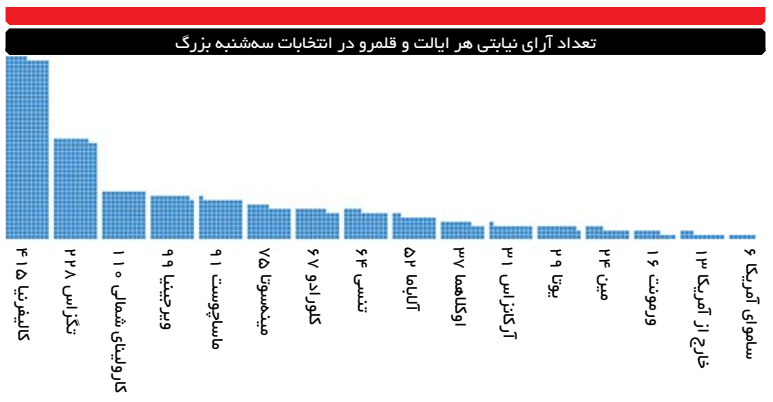

مهم‌ترین روز انتخابات درون‌حزبی که «سه‌شنبه بزرگ» نامیده می‌شود، فرا رسید و چهار نامزد حزب دموکرات رقابتی بی‌سابقه را در ۱۵ ایالت و قلمرو ایالات متحده برای تعیین نامزد نهایی این حزب رقم خواهند زد. در آن سوی میدان و در جبهه جمهوری‌خواهان تقریبا تکلیف روشن است و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا، انتظار تعیین رقیب خود از حزب دموکرات را می‌کشد.نامزدهای حزب دموکرات در شرایطی امروز بزرگ‌ترین رقابت خود را برگزار می‌کنند که پت بوتجج، یکی از نامزدهای این حزب که در انتخابات آیووا پیروز شده بود، پس از ناکامی در نوادا و کارولینای جنوبی از ادامه رقابت‌ها کنار کشید. احتمال می‌رود این کناره‌گیری بیش از همه به سود جو بایدن، معاون‌اول سابق آمریکا باشد؛ اما درحال‌حاضر برنی سندرز، سناتور چپ‌گرای ایالت ورمونت، بهترین موقعیت را دارد و اگر بتواند در سه‌شنبه بزرگ اختلافی درخور توجه با رقبای خود ایجاد کند، کار بایدن، بلومبرگ و وارن برای به‌زیرکشیدنش دشوارتر از هر زمان دیگری خواهد شد.

چرا «سه‌شنبه بزرگ»؟

به‌طور سنتی، انتخابات در ایالت متحده روزهای سه‌شنبه انجام می‌شود و به همین دلیل گسترده‌ترین رأی‌گیری در جریان رقابت درون‌حزبی که ۱۴ ایالت و یک منطقه خودگردان در آن حضور دارند، «سه‌شنبه بزرگ» خوانده می‌شود. در این روز، تکلیف هزارو ۳۵۷ رأی نیابتی حاضر در کنوانسیون حزب دموکرات مشخص می‌شود. تاکنون در چهار انتخابات در آیووا، نیوهمپشایر، نوادا و کارولینای جنوبی، وضعیت ۱۵۵ رأی نیابتی مشخص شده و سندرز با ۶۰ و بایدن با ۵۳ رأی نیابتی، رقابت نزدیکی در میان نامزدهای دموکرات با هم دارند. هر نامزدی که بتواند به هزارو ۹۹۱ رأی نیابتی از مجموع سه‌هزارو ۹۷۹ رأی دست یابد، نامزد نهایی حزب خواهد شد.

امید سندرز به کالیفرنیا

نظرسنجی‌های سراسری از بخت بالای سندرز برای پیروزی در سه‌شنبه بزرگ حکایت می‌کند؛ اما نکته مهم میزان رأی کسب‌شده از سوی سندرز و اختلاف آرای او با دیگر رقباست. در انتخابات امروز، ایالت‌های کمی خارج از دسترس برنی سندرز هستند و از نظر تئوری او می‌تواند در تمام میدان‌های امروز پیروز شود؛ اما در واقعیت می‌توان به ایالت آلاباما اشاره کرد که با توجه به جمعیت زیاد آفریقایی-آمریکایی‌ها، بخت جو بایدن برای پیروزی بیشتر است. بااین‌حال، سندرز در ایالت‌های خانگی الیزابت وارن، سناتور ایالت ماساچوست و امی کلاباکر، سناتور ایالت مینه‌سوتا، این شانس را دارد که این دو رقیب خود را شکست دهد.بااین‌حال، بیشترین تمرکز سندرز معطوف به کالیفرنیاست که بیشترین تعداد رأی نیابتی را در انتخابات امروز دارد. کمپین سندرز نه‌تنها انتظار دارد در این پرجمعیت‌ترین ایالت آمریکا پیروز شود، بلکه می‌خواهد این پیروزی با اختلاف رأی بالا و کسب بیشترین تعداد رأی نیابتی حاصل شود.در این میان، همه چیز در دست سندرز نیست و نتیجه رقبا هم می‌تواند بر وضعیت سندرز اثرگذار باشد. اگر میانه‌روهای دموکرات و آفریقایی‌تبارها در رأی‌دادن به بایدن متحد شوند، در آن صورت معاون سابق باراک اوباما رقیبی سرسخت برای سندرز خواهد بود و اختلاف رأی سندرز با بایدن چندان زیاد نمی‌شود. کناره‌گیری پت بوتجج از ادامه رقابت نیز تأثیر خود را در انتخابات امروز نشان خواهد داد و آرای زیادی را به سبد نامزدهای میانه‌روی حزب دموکرات سرازیر می‌کند، اما این احتمال وجود دارد که تمام این آرا نصیب بایدن نشود و مایکل بلومبرگ هم از آنها نصیب ببرد. بلومبرگ، شهردار سابق نیویورک که دیرتر از دیگر نامزدها وارد میدان رقابت شده است، امروز برای نخستین بار در انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها شرکت می‌کند و با توجه به سبد رأی مشترک، به صورت بالقوه می‌تواند تهدیدی علیه بایدن باشد.

اهمیت سه‌شنبه بزرگ

ایالت‌هایی که در رأی‌گیری «سه‌شنبه بزرگ» حضور دارند، طیف گسترده‌ای از ترکیب جمعیتی را شامل می‌شوند. ایالت‌هایی مثل ماساچوست و کالیفرنیا همواره در انتخابات ریاست‌جمهوری به نامزدی دموکرات رأی داده‌اند و از سوی دیگر ایالت‌هایی مانند اوکلاهاما، تگزاس و تنسی به‌طور سنتی جمهوری‌خواه محسوب می‌شوند. این ایالت‌ها در رقابت درون‌حزبی دموکرات‌ها رویکردی یکسان ندارند.اهمیت انتخابات سه‌شنبه بزرگ امسال قابل قیاس با دوره‌های گذشته نیست؛ چراکه در اغلب دوره‌ها، تنها یک یا دو نامزد حزب دموکرات با هم رقابتی نزدیک داشتند و نتیجه انتخابات این روز تا حد زیادی از قبل مشخص بود؛ اما امسال سندرز، بایدن و بلومبرگ امید زیادی به سه‌شنبه بزرگ دارند و همچنین نمی‌توان از تأثیر آرای وارن و کلاباکر در کاهش احتمالی رأی سندرز چشم‌پوشی کرد. نکته دیگری که بر اهمیت انتخابات سه‌شنبه بزرگ افزوده است، به سندرز و موفقیت‌های اخیر او مربوط می‌شود. این سناتور ایالت ورمونت، نتایجی فراتر از تصور تحلیلگران در نیوهمپشایر، نوادا و آیووا کسب کرده و نتایج سه‌شنبه بزرگ مشخص خواهد کرد آیا نتیجه‌گیری سندرز مقطعی است و تنها به این سه ایالت محدود خواهد شد یا این روند در سراسر ایالات متحده به سود او شکل گرفته است.

کره‌شمالی ۲ پرتاب نامشخص شلیک کرد

عملی‌شدن تهدید اون

سال ۲۰۲۰ میلادی با تهدید کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی آغاز شد؛ او در پیامی آمریکا را تهدید کرد که دیگر خود را به توقف آزمایش‌های موشکی متعهد نمی‌داند و به زودی «سلاح استراتژیکی جدید» را عرضه می‌کند؛ بنابراین با پرتاب جدیدی که روز گذشته در این کشور روی داد، به نظر می‌رسد رهبر جوان کره شمالی از همیشه مصمم‌تر است. طبق اعلام ارتش کره جنوبی، کره شمالی دو موشک بالستیک با برد کوتاه پرتاب کرده است. مقامات کره جنوبی می‌گویند که این دو موشک از مناطق در اطراف شهر وونسان به مسیر شرق شلیک شده و مسافتی بالغ بر ۲۴۰ کیلومتر را پشت‌سر گذاشته‌اند.کره جنوبی، چین و ژاپن در دسامبر گذشته توافق کردند که همکاری خود در مسیر خلع‌سلاح اتمی شبه‌جزیره کره را افزایش دهند. اما گویی کره شمالی که مذاکراتش با آمریکا مدتی است مسکوت مانده، چندان به این توافق متعهد نیست. ازهمین‌رو، سئول بعد از آزمایش جدید پیونگ‌یانگ اعلام کرد که چنین اقداماتی تنش میان دو کشور را شدت می‌بخشد. وزارت دفاع ژاپن نیز از «اقدامی جدی» سخن گفت، اما درعین‌حال اعلام کرد تاکنون شواهدی در دست نیست که این موشک‌ها در آب‌های این کشور فرود آمده باشند.

کمپین سری آمریکا

هم‌زمان با این آزمایش، خبرگزاری آناتولی در گزارشی نوشت که مقام‌های آمریکا همراه با متحدان خارجی کمپینی سری را برای فلج‌کردن حملات سایبری کره شمالی و راه‌های کسب درآمد این کشور آغاز کرده‌اند. طبق این گزارش، این اقدامات در حالی آغاز شده که مقامات دولت ترامپ متفق‌القول بر این باورند که مذاکرات اتمی با کره شمالی همچنان متوقف خواهد ماند. مقام‌های عالی‌رتبه در تیم سیاست‌گذاری دولت آمریکا در امور کره شمالی می‌گویند ترامپ مذاکرات اتمی با کره شمالی را به حال خود گذاشته است، اما منابع دیگر مطلع از پشت‌پرده سیاست‌ها می‌گویند واشنگتن همچنان در این زمینه فعال است و بیش از پیش بر راه‌های تأمین مالی دولت پیونگ‌یانگ تمرکز کرده است.

اردوغان برای دیدار با پوتین راهی مسکو می‌شود

«سراقب» در دستان اسد

درحالی‌که بار دیگر مقامات ترکیه بر این نکته پافشاری می‌کنند که رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری این کشور، پنجشنبه آینده با همتای روس خود در کرملین دیدار می‌کند و بار دیگر آرامش به شهر ادلب بازمی‌گردد، ارتش سوریه موفق شد که شهر کلیدی «سراقب» در ادلب را پس از مدت‌ها درگیری بین نیروهای وفادار به بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه و مخالفان مسلح که از سوی ترکیه حمایت می‌شوند، تصرف کند.

به گزارش خبرگزاری دولتی سوریه (سانا)، نیروهای ارتش این کشور «پس از درگیری‌های سنگین با گروه‌های تروریستی مورد حمایت ترکیه» وارد سراقب شده‌اند. به گزارش آسوشیتدپرس، با ورود نیروهای دولتی سوریه به سراقب که پس از هفت سال صورت می‌گیرد، آخرین بخش از بزرگراه مهم بین دمشق و حلب نیز به کنترل دمشق درآمده است. دیده‌بان حقوق بشر سوریه که مقر آن در لندن است، نیز کنترل نیروهای دولتی سوریه بر سراقب را تأیید کرده است. به گفته این نهاد، شبه‌نظامیان تحت حمایت ترکیه چهار روز پیش بر سراقب تسلط یافته بودند، اما روز دوشنبه نیروهای دولتی سوریه موفق شدند با پشتیبانی هوایی روسیه، کنترل کامل این شهر را در دست بگیرند.

دست رد کرملین

درگیری بین ترکیه و سوریه در یک ماه اخیر در استان ادلب سوریه تشدید شده و با کشته‌شدن ۳۳ نظامی ترکیه در حمله‌ای هوایی در ادلب که بامداد جمعه گذشته روی داد، تنش بین دو کشور و همچنین بین ترکیه و روسیه را به اوج رساند. ازهمین‌رو اردوغان در نظر دارد در سفری یک‌روزه به مسکو، بتواند پوتین را متقاعد کند که شرایط او را بپذیرد. او پیش‌تر از روسیه خواسته بود سد راه این کشور در سوریه نشود، اما دیمیتری پسکوف، سخنگوی ریاست‌جمهوری روسیه، با رد درخواست آنکارا، گفت روسیه تنها کشوری است که حضورش در سوریه قانونی است.

رویداد

مخالفت آتن با ورود پناهندگان سوری

● هم‌زمان با بازگشایی مرزهای ترکیه روی پناهندگان سوری به سمت یونان، این کشور اقدام به اتخاذ مواضع تدافعی در مقابل این تصمیم ترکیه کرده است. مقامات آتن گفته‌اند: با بازشدن مرزها روی پناهندگان سوری، هر مهاجری را که از ترکیه آمده و مدارک قانونی نداشته باشد، بازخواهیم گرداند.

شلیک ۲ موشک به منطقه الخضرا

● یک مقام امنیتی عراق به سومریه‌نیوز گفت، دو موشک کاتیوشا به منطقه به‌شدت محافظت‌شده الخضرا که دربرگیرنده مقرهای دیپلماتیک و سفارتخانه‌های خارجی است، اصابت کرد. او افزود: این حملات موشکی هیچ تلفات انسانی‌ای نداشته است.

تبادل‌نظر ترامپ و غنی درباره صلح

● اشرف غنی و دونالد ترامپ، رؤسای‌جمهوری افغانستان و آمریکا، درباره امضای توافق‌نامه صلح تبادل‌نظر کردند. دفتر مطبوعاتی ریاست‌جمهوری افغانستان در اطلاعیه‌ای اعلام کرد، ترامپ گفته که به غنی برای عملی‌سازی گام‌های بعدی صلح باور دارد.

هشدار جانسون به آمریکا

● بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، در آستانه آغاز مذاکرات تجاری پسابرگزیت با آمریکا که منافع آن قرار است خسارت اقتصادی ناشی از برگزیت را جبران کند، به طرف آمریکایی هشدار داد: ما از بهترین مذاکره‌کنندگان در حوزه کسب‌وکار برخورداریم و مذاکرات دشواری در راه خواهد بود.

تبریک اوباما به بایدن

● باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا، پس از پیروزی جو بایدن، نامزد انتخابات ۲۰۲۰، در انتخابات مقدماتی کارولینای جنوبی، این موفقیت را به او تبریک گفته است. به گزارش ایلنا به نقل از کنگره آمریکا، دو منبع نزدیک به اوباما اعلام کردند که او بنا ندارد در حمایت از بایدن پا را از این فراتر گذاشته و به فهرست حامیان این نامزد انتخابات ۲۰۲۰ بپیوندد.

تعلیق کنفرانس جهانی اقتصاد

● کنفرانس جهانی اقتصاد که قرار بود در اواخر ماه جاری میلادی در ایتالیا و با حضور پاپ فرانسیس برگزار شود، به دلیل شیوع ویروس کرونا تا ماه نوامبر به تعویق افتاد.

هشدار تلویحی رئیس آیپک به سندرز

● رهبر لابی اسرائیلی موسوم به کمیته روابط‌عمومی آمریکا و اسرائیل (آیپک) در پی به‌راه‌افتادن موج تحریم اجلاس امسال این لابی از سوی برنی سندرز، نامزدهای ریاست‌جمهوری آمریکا هشدار داد، جنبش‌های سیاسی که روابط میان آمریکا و اسرائیل را «تهدید» کنند، شکست می‌دهد.

ورود وزیر خارجه بریتانیا به خاورمیانه

● دومینیک راب، وزیر خارجه بریتانیا، بامداد دوشنبه برای دیدار با مقام‌های سعودی و عمان راهی خاورمیانه شد. به گزارش وزارت خارجه بریتانیا، راب در این سفر قرار است درخصوص گسترش مناسبات تجاری، امنیتی و همچنین بحران انسانی در یمن با مقام‌های دو کشور رایزنی کند.

لغو روادید، سلاح جدید چین علیه خبرنگاران

● یک گروه مطبوعاتی روز گذشته در پی اخراج سه خبرنگار از چین در ماه گذشته میلادی هشدار داد، دولت پکن از مسئله تهدید به لغو روادید خبرنگاران به‌عنوان یک سلاح برای ارعاب رسانه‌های خارجی در سطحی که هرگز تاکنون سابقه نداشته استفاده می‌کند.

لیست سیاه تروریسم کشورهای عربی

● وزرای کشور کشورهای عربی لیست سیاهی را درباره تروریسم ارائه کردند و خواهان تقویت همکاری میان دستگاه‌های امنیتی برای مقابله با خطر گسترش تروریسم شدند.

هیئت حفتر در دمشق

● ولید معلم، وزیر خارجه سوریه، در دیدار با هیئت رسمی لیبی به ریاست عبدالرحمن الاحیرش، معاون نخست‌وزیر شرق لیبی، درباره روابط دوجانبه و راه‌های تقویت آن و هماهنگی مستمر برای مقابله با فشارها و چالش‌های مشابه، از جمله تجاوز آشکار ترکیه به حاکمیت دو کشور و استقلال آنها و مداخله‌های خارجی در امور این دو کشور بحث و تبادل‌نظر کرد.